metsas jeda kuulda saanud, et nende peale
kalastaja on ära põlenud. Jüs kokkuvõtsid
naad tumnaks ja on täna päämaani
jelleparaft juud Kellistumaad.

2. Nõia tõrmud jeal.

Kurtunud kord üks teekäia Jäulu lumpäi
na õhtul üheste metsas olemasse talusse.
Ja palunud ümaja. Wõetud ka öö-
majale. Olnud alles õhtune taimetamis
aeg. Pere rahvas jesnud päis ja mikelnud
Kui käis pere mikeldud olnud ja puhta jesu
jelga pannud, võtnud jeremees tõrma
jalt alja ahjalt ja tõmbanud iga üh-
le pere inimesele tõrvaga märgi
ahja peale, mis jeal käis pere lind
täinud ja maja tühjaks jätnud. Ku
mees nii fuguse nähtuje ehmatusest oli
taibunud, võtnud ta tõrma mägje järel
proovida. Õues olnud terve viis jalka
maas. Akna teinud tõrvaga üle palgile

märgi ahja. Ime, – palk täisnud ka lende.
Pärast tõmbanud ta tõrva ka naja jäna
jeale. Kohe läinud ka jo naja jäin linna-
les minema. Nüüd wiisand mees jalt
maha ja pägenenud ise minema.

3, Rehepaja ja Kurat.

Enne muiste Keelnud üks rehepap rehe tuas
ahju ees jalu leent. Leem on peaaegu
walmis jaamas, kui üks (lund mahta) pais paja jurde
ilmunud ja paja korraga tühjaks rüüpa-
nud, nõnda olnud luzu mõtlu ärkutt juba
järge mõõda: rehepaja ise leent eisaa
naad Keda walmis ja tundmata wõeras
janes käest nakka. Nüüjugune aji pannud
rehepapi nüünaks mõtlema, kuidas jarnajest
kelmist päästeda. Ei jale muud kõõd
näu leidnud, kui võtnud eneje jeltsi mees
jelltsis rehejuure. Kui jup jälle walmis olnud,
tulnud pais, nagu ikka, juppi ara jõõma.
Sõõl karganud jeltse meest tema kallale,